

DAGBOK FRÅN DANSRESAN TILL ISLE OF WIGHT

Dansare, musiker och trunkbärare:

Lena Andersson, Marianne Behrens, Sara & Gunnar Benediktsson,
Janne Berg, Gunilla & Stig Boman, Erik Dalhammar, Olle Egerstrand, Karl-Erik Elestav,
Kristina Ericsson, Marlène Gunnelin, Barbro Hammarberg, Sven Ivansson,
Inger Klingenstierna, Kerstin Lagerström, Margareta & Magnus Larsson,
Else-Marie & Lennart Meldahl, Marita Nilsson, Anders Roland, Lise-Lotte & Jonas Sjöberg,
Gunnar Sundin, Margareta Wiberg Roland, Ingrid Widell, Björn Zettersten,
Agneta Åberg, Anita Wilson, Chris Wilson.

26/9: Efter lite lagom mängd träning kom vi till Arlanda för att påbörja vår resa till Isle of Wight. Maeta höll koll på att alla var där, och efter självincheckningen fick vi ta en omväg till passkontrollen längst bort i hallen och sedan vandra tillbaka till vår gate. Det gjorde ingenting – vi hade gott om tid, de flesta tog sig nog en andra frukost innan vi fick gå ombord.

Väl framme på Gatwick i London började äventyret. Det var svårt att komma igenom passkontrollen, den är automatisk men man måste göra rätt. Toalettbesök är givetvis ett måste när man ändå väntar på väskorna, och någon utlöste larmet på handikapptoaletten. När alla hade fått sina väskor saknades två dansare, men de kom snart till rätta.

Sedan styrde vi kosan mot den fina turistbussen som skulle köra oss från flygplatsen till Isle of Wight och Yarmouth där vi ska bo. Vi åkte via Portsmouth på smala vägar kantade av fantastiska, höga häckar. Bussen tog oss med på färjan från Portsmouth till Fishbourne, en kort resa på 40 minuter.

Framme i Yarmouth väntade oss en liten välkomstkommitté: Susanne (Attes kusin) och hennes man Steven samt Cilla, som också är svensk. Det bjöds på välkomstdrink och middag på The Mill, där de flesta skulle bo. Huset

är fantastiskt och väldigt intressant, vi bodde i två- eller tre-bäddsrum på våning 1 och 2. I bottenvåningen fanns ett kök där alla kunde sitta och äta,

Högst där uppe fick man svindel
särskilt om man såg en spindel.

samt ett stort badrum. På våning 3 var det lågt i tak, flera rum och ännu ett stort badrum. Översta våningen innehöll ännu fler rum och där var det säkert 3,5 m i takhöjd och en fantastisk utsikt. (Det var fler än vi som bodde här: små möss och spindlar.) Några av oss bodde på de betydligt bekvämare och flottare hotellen Belmont och The Admiral.

Vi gjorde stan i mörkret efter middagen, Steven visade oss var pubar och restauranger finns, och vi gick ut och tittade på fiskare på piren.

27/9: Dags att mjuka upp dansmusklerna, vi tränade alla danser på grus inför eftermiddagens uppvisning på The Sailing Club. Lunchen blev fish and chips för de flesta. Vi och The Scottish Dancers dansade och bjöds på Afternoon Tea med scones och fruktkaka.

På kvällen tog vi lokalbussen nr 7 till Wellow Institute, nära där Susanne och Steven bor, för att äta och dansa tillsammans med våra värdar. Maeta höll tal och Atte instruerade några av våra danser, och vi fick lära oss ett par av deras danser. En del liknade dem som vi lärde oss på Bornholm förra året.

Nu, när klockan slagit tre
bjöds på eftermiddagste.

28/9: Vi började dagen med egenplockade björnbär, de fanns vilda i mängder. Sedan for vi med minibussar till Sweetcorn Fayre i

Arreton, där vi gjorde tre uppvisningar: en på grus mitt bland matstånden och borden (vi hörde inte musiken), en på betong (där var det faktiskt lite folk som ville titta) och en på gräs (där försökte en traktor överrösta musiken).

Här var vi bara tvungna att äta en stor nygrillad majscolv – men det var inte lätt att äta fint och låta bli att spilla ner dräkten! Innan vi åkte därifrån hann vi lyssna på ett liveband och ett rockband med säckpipa "Wight Hot Pipe" och ta en öl. Kvällen var fri för egna aktiviteter.

29/9: Morgonen var dimmig och man vaknade av mistlurar. Idag skulle vi ut på en gemensam vandring. Vi tog Topless-bussen till The Needles. Där utanför kusten finns fantastiska klippor och en gammal militäranläggning.

Därifrån vandrade vi till ett monument över hovpoeten Tennyson (som bl.a. skrev nyårsdikten "Ring, klocka, ring". Den underbara vandringen över hedar med en fantastisk utsikt fortsatte till Dimbola Lodge, där lunchen intogs. Där finns ett museum med bilder av Margaret Cameron (pionjär inom 1800-talets fotografi), och utanför står Jimi Hendrix staty. På vägen hem skiljdes vi åt: några gick, några tog bussen och några fick skjuts och fick se lite mer på köpet.

På eftermiddagen var vi på The Royal Solent Yacht Club där vi fick en föreläsning om Yarmouth och öns historia, mycket bra och intressant. Efteråt gick vi upp en trappa för att ta en öl och titta på havet.

Kvällen fri, några av oss var på The Rocks och åt något som liknade täljstensbiff men på lavasten.

30/9: I dag var det ett tufft schema, ut och handla några mackor för att hinna få i oss något emellan passen. Nu tog vi skolbussen till Carisbrooke, ett gammalt slott, för första uppvisningen. Här fanns det lite turister (mest skolklasser) som tyckte att vi var roliga att titta på. Vi hann ta en snabb promenad uppe på ringmuren för att beundra utsikten och ta ett gruppfoto. Sedan vidare till Osborne House, byggt 1845 som sommarresidens till drottning Victoria och prins Albert. År 1901 dog drottning Victoria här, och då slutade kungafamiljen att använda huset. Det blev i stället upplåtet som kontor och mäss åt en kadettskola. Den flyttade ut 1921 och numera är Osborne House ett museum. Här gjorde vi den sista uppvisningen på resan, det var rätt mycket folk, och vackert väder.

Här fanns mycket att se, man fick välja lite. Några av oss ville bada här, så det gjorde vi medan andra besökte det Stora huset, de var till och med uppe på taket och blev fotograferade där av någon tidning tror vi.

Det fanns också ett mindre hus, Swiss Cottage, som byggdes åt kungabarnen, där prinsessorna fick lära sig att baka, laga mat och servera te inomhus, medan prinsarna fick tillverka och bygga saker utomhus.

Denna dansplats den låg flott
tätt intill ett kungligt slott.

Bråttom tillbaka till The Mill för att äta mackorna vi hade köpt på morgonen. Byte till civila kläder – ja, inte vad som helst, vi flickor var tvungna att ha kjol. Vi skulle nu på "get together" med Caledonian Society i Newport. Vi fick lära oss flera nya danser och Atte instruerade Halländsk kadrilj. Dessutom visade Karl-Erik och Kerstin Slängpolska.

1/10: Sista dagen och egna aktiviteter. De var flera av våra

vårdar som nu erbjöd sig att visa oss runt lite på ön. Så vi var med i en grupp på åtta personer som tog bussen från Yarmouth till Newport för att bli mötta vid busstationen. Därifrån gick vi en stadsvandring som avslutades vid Quay Art för titta lite på hantverk från ön och få något att äta.

Här blev vi varse att några som var kvar i Yarmouth hade annat att tänka på. Olle hade blivit av med pengar och pass, men var? Våra nya vänner hade kontakt med skolan vi varit på kvällen innan – och där låg hans midjeväska kvar, puh! Några var alldeles ovetande om bryderiet, de hade fått följa med Steven på en seglats över till fastlandet, andra var ute på cykelturer med mera.

Bakom dem ser man en fin och rent kunglig badmaskin.

Till lunchen, som intogs i Ventnor på Spyglass Inn, blev vi ett större sällskap på tolv personer. Sedan fortsatte vår resa utmed kusten ända bort till White Cliff Bay. Det blev många stopp och roliga äventyr med bland annat karpdammar, besök på en cricketanläggning, afternoon tea med whisky, Devil's Chimney (en riktig djungel), massor av olika hus där kända författare hade bott, krocket på engelskt vis. Vi fick också lära oss att man inte ska äta björnbär efter den sista september, för då bor djävulen i dem!

I mörkret uppe på Culver Cliff såg vi på Spinnaker Tower i Portsmouth som lyste vackert. Dags igen för en bit mat, vi provade den nyrenoverade restaurangen Hare and Hounds i närheten av Carisbrooke. Därefter var det dags att säga hej och tack på busstationen i Newport. Men tydligen var vi inte tillräckligt trötta, eller så ville vi inte att allt ska vara slut. Väl hemma i Yarmouth gick vi och tog en öl innan puben stängde. Oj, vi hade nästan glömt att vi hade Olles pengar och pass, han satt uppe och väntade!

2/10: Dags för hemresa, vi måste upp tidigt för att lämna The Mill senast 10:00. Vi behövde inte städa, bara packa ihop våra saker och lämna handdukarna i en kasse. Bussen kom och hämtade oss på parkeringen där vi hade blivit avsläppta sex dagar tidigare. En liten avskedskommitté var på plats, fotade och vinkade av oss. Resan hem gick väldigt fort, alla var nog ganska trötta, men nöjda.

STORT TACK till Susanne och alla andra på Isle of Wight, Maeta, Karl-Erik, Janne och Lise-Lotte – och givetvis alla fantastiska SFV:are.

Vi som har haft sömlösa nätter för att anteckna var

Marita och Marianne